IV. *Epiſtola Domini* Huxham, *M. D. ad* Jacobum Jurin, *M. D. R. S. & Coll. Med. Soc. de Morbo Colico ſingulari.*

VIR quidam Quadragenarius, bilioſus, Scorbuticus, inter Optimates Damnonios haud infimus, nuper interiit, Pietatem propter erga Deum, propter univerſam erga Homines Charitatem, ab omnibus maxime deſideratus.

Diu ille multumque Colicis quibuſdam Doloribus, inferiorem præcipue Abdominis Regionem infeſtantibus, laboraverat, Flatu porro perpetuo & moleſto. His Biennium circiter, aut Triennium ante mortem, acceſſêre Dejectiones bilioſæ, purulentæ, fœtidiſſimæ cum ſtrigmentis ſæpe mucoſis, ſæpe ſanguineis; ita frequentes inſuper, ut perſæpe intra tres, quatuorve Horas Alvus vel vicies ſolveretur, perſiſtente uſque Teneſmo: tandem quoque prodiêre Carunculæ fungoſæ, lividæ, tetræ, quarum aliquæ magnitudinis ſaltem nucis myriſticæ. At vero utcunque alvus citiſſime ægrotum plerumque exercebat; nonnunquam tamen, morbo præſertim ingruente, foret adſtricta valde cum horrendo Tormento; nec niſi clyſtere ducta, aut cathartici irritata reſponderet. Subinde interea quaſi Famelicus oblata quæcunque voraret; ſubinde ne quidem Delicatula, vel ad Dapes exquiſitiſſimas nauſeanti, placerent: Æger autem indies emacuit. Fuit illi urina parcior & ſemper bilioſa: Color vultus luridus, ſæpe ſubflavus.

Tam

Tam dira, tam longa mala infracto admodum fortique plane animo pertulit, donec ſupervenerunt demum Tumor Pedum Oedematoſus, Delirium, Facies *Hippocratica*, ſudor frigidus & oleoſus, certa, eheu nimis certa! Mortis Prænuncia.

Varia fuerunt a variis præſcripta medicamina, iiſque utique in Arte exercitatiſſimis celeberrimiſque Viris; ex Ipecacuana: Scilicet *Emetica*, *Stomachica*, *deobſtruentia*, *glutinantia*, *Balſamica*, adſtringentia, *Clyſmata* multifaria, omnigena; incaſſum omnia, ni quod Laudanum, ad breve Tempus, foret miſero Solamen. Quid Aq. Briſtol. & Bathonienſis, Quid Spadana & Pyrmontenſis; Quid obſtinata, quid accuratiſſima è Lacte & Vegetabili Diæta potuerint inani omnino opera experiebatur; ut ut per breves aliquot Dies paululum aliquando recreatus videretur.

Sicut Vir optimus, dum viveret, omnibus prodeſſe alacriter, aſſidue ſtudebat; ſic, vel moriens, ſe publico devovit Commodo; rogans obnixe, ut, Cadavere inciſo, Cauſam morbi tam pertinacis, tantam eludentis Artem, perſcrutaremur; ut melior forte, detecta nempe Cauſa, pateret medendi methodus, ſi quis alius forſan tali corriperetur morbo.

Aperto Abdomine perſpeximus Omentum conſumptum plane & putridum, Hepar prætumidum & *Schirroſis* Tuberculis, ſubalbidis, duris, refertum; Veſiculam felleam Bile ſubnigra ſemiplenam; totum Duodenum cum vicina Coli Parte eodem Colore perfuſum: Pancreas maxime Schirroſum: mediam Ilei Partem ad quinque fere Digitos inflammatam & ferme lividam. Renes erant ſani ſatis, nec Glandulæ meſentericæ æque *Schirroſæ* ac expectâſſemus.

At quod maxime notandum Pars Coli Inteſtini ſuprema, quam Veteres Cœcum nominârunt perperam (cum id potius ejuſdem Appendici, ab iiſdem ita nominatæ, conveniat) in hocce Cadavere non, quod aſſolet, Reni dextro, ſeu potius internæ Peritonæi Laminæ Renem contegenti, adnexa fuit, mediante Appendice vermiculari, ſed in Pelvim delapſa tres circiter infra Tulpii Valvulam Digitos cum ſuperiore Parte Inteſtini recti firmiſſime concreverat: Porro levius adhæſit Peritonæi Tunicæ ſuper Veſicam urinariam expanſæ, ſurſum inde reflexa, faciens cum ſuperiore Inteſtini Parte (ſi ita dicam) angulum valde acutum, ſub cavo dein Hepatis aſcendens & infra Ventriculi Fundum porrecta deſcendebat more ſolito & in Rectum deſinebat. Cum primum autem notavimus ambo Inteſtina & ſupra infraque adhæſionem Gangræna affecta eſſe, ſuſpicantes hic latuiſſe Fundamenta malorum, caute admodum lenteque proceſſimus Scalpello inprimis aperiendo Rectum Inteſtinum, quod ubi factum, vidimus internam Tunicam *Sphacelatam* omnino, nigram quaſi Atramento imbutam & maxime putidam; huic porro adhærentes ſex, ſeptemve Carunculas ſubnigras, fungoſas, quarum minores magnitudine nucem avellanam æquabant. Perſcrutantes ulterius, Ulcus percepimus ex hoc Inteſtino in Colon, ubi cohærebant, penetrans, Digito mediocri facile patens: Inteſtina vero adeo putrida, ut vix Tactum ferrent leviorem. Majorem Coli Partem Excrementis induratis obſervavimus infarctam, etſi plures liquidas Alvi Dejectiones habuit, paulo ante mortem; tenuioribus nempe directe in Inteſtinum rectum per ulceratum orificium tranſeuntibus; ſolidioribus autem in Colo reſtantibus. Veſica urinaria fuit flaccida valde, intuſque muco ſubrufo oblita.

En

En fidam utique, licet minus elegantem morbi Hiſtoriam! En quid inciſo Corpore perſpectum! Ex quibus conjectura haud difficilis, quæ fuit Cauſa morbi: Ex Anatomicis enim notum eſt, quod Concretio Inteſtinorum inter ſe aut cum Peritonæo, motum periſtalticum minuit maxime. Vid. Cowperi Anatomiam Explic. Tab. 34. Unde ad Locum Conglutinationis tarda admodum debiliſque Excrementorum Impulſio, eorundem Congeſtio, Remora ſequentibus; forte duris & acutis lædentibus, qualia Oſſa Prunorum deglutita, aut tale quid; forte acribus & bilioſis Humoribus non ſatis valide motu vermiculari propulſis, ſed ad Angulum Coli acutum ſubſiſtentibus; exinde aut Inteſtini Inflammatio, aut Corroſio, Ulcus denique ſequebantur; tandemque, in Homine valde *Cachectico*, Gangræna.

Plymouth, *Prid. Id. Mart.* 173$\frac{8}{9}$.